

СЛУЖБЕН ВЕСНИК

НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

„Службен весник на СРМ“ излегува по потреба. Ракописите не се враќаат. Огласи по тарифата.

Петок, 25 февруари 1977
Скопје
Број 7 Год. XXXIII

Претплатата за 1977 година изнесува 380 динари. Овој број чини 6 дин. Жиро сметка 40100-601-128

39.

Врз основа на член 376 став 1 алинеја 8 од Уставот на СРМ, а во врска со член 1 и 3 од Законот за помилување и член 85 од Кривичниот законик, Претседателството на СРМ, на седницата одржана на 17 февруари 1977 година, донесе

О Д Л У К А

ЗА ПОМИЛУВАЊЕ НА ОСУДЕНИ ЛИЦА

I

Изречената казна се прости на:

1. Димче Јашко Ивановски, од с. Лозаново.

II

Неиздржаниот дел од казната се прости на:

1. Орданчо Никола Бојаџиев, од Неготино.

III

Изречената казна се услови за 1 година на:

1. Лазо Ратко Богевски, од Кичево;
2. Радое Манојло Велковски, од Скопје.

IV

Изречената казна се услови за 2 години на:

1. Киро Димитар Донеvски, од Скопје.

V

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на СРМ“.

Бр. 06-153

17 февруари 1977 година
Скопје

Претседател
на Претседателството на
СРМ,
Видое Смилевски, с. р.

40.

Врз основа на член 1 и 2 од Законот за изменување и дополнување на Законот за утврдување на вкупниот обем на расходите на буџетот на Федерацијата за 1976 година („Службен лист на СФРЈ“ бр. 48/76) и точката 1 и 2 од Одлуката за изменување и дополнување на Одлуката за минималната резерва на ликвидните средства на деловните банки („Службен лист на СФРЈ“ бр. 50/76), Извршниот совет на Собранието на Социјалистичка Република Македонија донесува

О Д Л У К А

ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА ОДЛУКАТА ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ИЗНОСОТ НА СРЕДСТВАТА ШТО ДЕЛОВНИТЕ БАНКИ СЕ ДОЛЖНИ ДА ГИ ДРЖАТ ВО ОБВРЗНИЦИ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ИЗДАДЕНИ ВО 1976 ГОДИНА

1. Во Одлуката за утврдување на износот на средствата што деловните банки се должни да ги држат во обврзници на Федерацијата издадени во 1976 година („Службен весник на СРМ“ бр. 38/76),

во точката 1, потточка 1) износот „132.840.000“ се заменува со износот „154.840.000“, потточката 4) се брише, а во потточката 5) износот „16.100.000“ се заменува со износот „5.000.000“.

2. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на СРМ“.

Бр. 12-474/1

19 јануари 1977 година
Скопје

Претседател
на Извршниот совет,
Благој Попов, с. р.

41.

Врз основа на член 29 став 3 во врска со член 16 од Законот за републичката управа („Службен весник на СРМ“ бр. 17/65 и 16/69), Извршниот совет на Собранието на Социјалистичка Република Македонија донесува

Р Е Ш Е Н И Е

ЗА ПОВТОРНО ИМЕНУВАЊЕ ПОМОШНИК НА РЕПУБЛИЧКИОТ СЕКРЕТАР ЗА ТРУД

1. Живко Серафимовски, помошник на републичкиот секретар за труд, повторно се именува на иста функција.

2. Ова решение влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Социјалистичка Република Македонија“.

Број 12-373/1

12 јануари 1977 година
Скопје

Претседател
на Извршниот совет,
Благој Попов, с. р.

42.

Врз основа на член 160 став 2 од Законот за безбедност на сообраќајот на патиштата („Службен весник на СРМ“, број 8/75), републичкиот секретар за здравство и социјална политика во согласност со републичкиот секретар за внатрешни работи донесува

Р Е Ш Е Н И Е

ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ОРГАН ЗА ВНАТРЕШНИ РАБОТИ ЗА ВРШЕЊЕ АНАЛИЗА НА КРВ ИЛИ АНАЛИЗА НА КРВ И УРИНА ЗАРАДИ УТВРДУВАЊЕ НА АЛКОХОЛИЗИРАНОСТА НА ВОЗАЧ ИЛИ ДРУГ УЧЕСНИК ВО СООБРАЌАЈОТ

1. Се утврдува дека Секторот за криминалистичко-технички испитувања во Републичкиот секретаријат за внатрешни работи ги исполнува условите за вршење анализа на крв или анализа на крв и урина заради утврдување на алкохолизираноста на возач и друг учесник во сообраќајот.

2 Ова решение влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Социјалистичка Република Македонија“.

Бр. 03-08-3175
26 јануари 1977 година
Скопје

Согласен: Републички секретар
Републички секретар за здравство и социјална
за внатрешни работи, политика,
Мирко Буневски, с. р. Јездимир Богдански, с. р.

43.

Врз основа на член 25 од Законот за општествена самозаштита („Службен весник на СРМ“ бр. 18/76), републичкиот секретар за внатрешни работи донесува

П Р А В И Л Н И К

ЗА ПОСЕБНИТЕ УСЛОВИ ЗА ПРИЕМ НА РАБОТА ВО СЛУЖБАТА ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ, ВООРУЖУВАЊЕТО, УНИФОРМАТА И ПОСЕБНИТЕ ОЗНАКИ НА УНИФОРМАТА НА РАБОТНИЦИТЕ НА СЛУЖБАТА ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ

I. ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

Со овој правилник се пропишуваат посебните услови за прием на работа во службата за обезбедување, вооружувањето, униформата и посебните ознаки на униформата на работниците на службата за обезбедување во организациите на здружениот труд во кои е организирана професионална служба за обезбедување заради заштита на објектите, средствата за работа и другиот имот во општествена сопственост и г. речена работа на работниците.

Член 2

Работниците на службата за обезбедување (во натамошниот текст: работниците за обезбедување) кога вршат работи на службата за обезбедување се вооружени и во униформа.

II. ПОСЕБНИ УСЛОВИ ЗА ПРИЕМ НА РАБОТА

Член 3

Во службата за обезбедување може да се прими на работа лице кое покрај општите услови за засновање на работен однос, условите што работниците во организацијата на здружениот труд ги утврдиле според потребите на процесот на трудот, условите на трудот, работите и работните задачи во таа организација, во согласност со самоуправниот општ акт и со закон, ги исполнува и следните услови:

1. да е државјанин на СФРЈ;
2. да ја регулирало воената обврска;
3. да ги исполнува условите за набавување, поседување и носење оружје;
4. да не е постаро од 40 години; и
5. да поседува морално-политички квалитети.

Член 4

Работниците за обезбедување кои ќе се доведат во состојба да не исполнуваат еден од условите во член 3 став 1 точ. 1, 3 или 5 на овој правилник, не можат да вршат работи на службата за обезбедување.

Работи на службата за обезбедување не може да вршат и работниците за обезбедување кои се осудени со правосилна пресуда за кривично дело против животот и телото, достоинството на личноста и моралот, имотот, службената и одговорна должност, општата сигурност на луѓето и имотот и вооружените сили.

III. ВООРУЖУВАЊЕ

Член 5

Работниците за обезбедување само за време на вршење на работите на службата за обезбедување се вооружени во согласност со одредбите на овој правилник.

Член 6

Работниците за обезбедување кога вршат работи на службата за обезбедување се вооружени со пиштол или пушка.

По истекот на работното време работниците за обезбедување пиштолите или пушките и муницијата за тоа оружје ја предаваат на работниците за обезбедување кои ќе стапат на должност или ќе ги остават во просторија наменета за чување на оружјето во објектот, што е обезбедена од пристап на неповикани лица.

Член 7

Организациите на здружениот труд за потребите на службата за обезбедување можат да ги набавуваат следните видови на оружје:

1. полуавтоматска пушка, М — 59/66 — А₁ калибар 7,62 мм;
2. пушка „Маузер“, М—48, калибар 7,62 мм;
3. пиштол ЦЗ калибар 7,65 мм;
4. пиштол ЦЗ калибар 7,62 мм;

Член 8

Со пушка се вооружуваат работниците за обезбедување кои обезбедуваат објекти, технички уреди или откриени простории што се простираат на поголема оддалеченост од 100 м. од местото од каде се врши обезбедувањето.

Член 9

Со пиштол се вооружени работниците за обезбедување кои вршат обезбедување во затворени простории или откриени простории во кои крајната оддалеченост на објектот, техничките уреди или откриениот простор што се обезбедува, не се простира на поголема оддалеченост од 100 м. од местото од каде се врши обезбедувањето, како и кога обезбедуваат други работници на кои во делокругот од работното место им е доверено да подигнуваат, пренесуваат или ракуваат со поголеми износи на парични средства, драгоцености или други вредности.

IV. УНИФОРМА

Член 10

Работниците за обезбедување за времето додека вршат работи на службата за обезбедување се во униформа.

Униформата на работниците за обезбедување е зимска и летна.

Зимската униформа се состои од: шапка, кошула, bluза, вратоврска, панталони, шинел и длабоки чевли.

Делови што припаѓаат кон зимската униформа се: бундата, шалот и нараквиците.

Летната униформа се состои од: шапка, кошула, bluза, панталони и плиткы чевли.

Дел што припаѓа кон летната униформа е дождовниот мантил.

Чорапите, ременот за панталони и опасачот со прекурамник се делови што припаѓаат и на зимската и на летната униформа.

Член 11

Униформата на работниците за обезбедување е во затвореносива боја во колку со овој правилник не е пропишано поедини делови од униформата или делови што припаѓаат кон униформата да бидат и во друга боја.

Униформата се носи во уредна состојба.

Член 12

Деловите од зимската униформа и тоа: шапката, блузата, панталоните и шинелот се изработени од волнен штоф-полукапгарн, а бундата е од импрегнирана ткаенина поставена со крзно.

Деловите од летната униформа и тоа: шапката, блузата и панталоните се изработени од тергал.

Кошулите се во светлосина боја, а вратоврска-та и чорапите се во затвореносина боја изработени од памучна или синтетичка ткаенина.

Чевлите се во црна боја, изработени од кожа — бокс или ПВЦ во соодветна големина со ѓоновиди од полиуретан или гума.

Дождовниот мантил е во затвореносина боја изработен од синтетичка ткаенина.

Шалот е во оловносина боја изработен од волнена ткаенина.

Нараквиците се кожни во црна боја или плетени во затвореносина боја.

Ременот за панталони и опасачот со прекурамник од едната страна се во црна боја, изработени од кожа.

Член 13

Зимската униформа и деловите што припаѓаат кон неа го имаат следниот крој:

1. Шапката е во вообичаен крој. Бортот е во затвореносива боја, ширина 40 мм.

Сонцобранот е од целулоид или сличен материјал во црна боја со раб опшиен со пластична маса.

Подбрадникот на шапката е од ист материјал како и сонцобранот, во широчина од 16 мм. со две гајки, исто така, од ист материјал со кој се прилагодува должината и е прицврстен кон бортот со две копчиња во метално-бела боја со пречник од 14 мм.

На средината од бортот на шапката однапред, се носи петокрака ѕвезда во црвена боја со пречник од 38 мм.

2. Кошулата е еднобојна со обичен крој.

3. Блузата однапред е отворена со ревери, ненагласена во струкот и се закопчува на три копчиња во метално-бела боја со пречник од 22 мм. Долга е до средината на дланката на природно опуштена рака. На задниот дел има прорез кој започнува на 60 до 80 мм. под половината, а од страните во висина на половината и на предната страна во висина на градите од секоја страна е пришиен по еден ѓеб со преклоп на копче во метално-бела боја со пречник од 14 мм. Горните ѓебови се широки 140 мм. а долги 160 мм. Ширината на долните ѓебови изнесува 160 мм. а должината 180 мм. Ракавите се едноставни без разрези и копчиња и на нив се пришивуваат ознаките на униформата. Блузата од внатре е поставена со ткаенина во соодветна боја.

4. Панталоните се со обичен крој без манжетни. Широчината на ногавиците во долниот дел изнесува од 220 до 260 мм. Од страните косо се усечени два ѓеба, а еден ѓеб има и позади од десната страна.

5. Шинелот е отворен од напред, со ревери, не многу нагласен во струкот со 5 копчиња за закопчување во еден ред во метално-бела боја со пречник од 24 мм.

Во должина шинелот е испод колена, со два ѓеба од страните во широчина 250 мм. а во должина 280 мм. На средината на задниот дел одзади шинелот е расечен.

6. Бундата е од импрегнирана ткаенина поставена со крзно, еднобојна и со обичен крој. Бундата има јака од крзно, од предната страна се закопчува на 5 копчиња, во висина на половината од страните има усечено по еден ѓеб, а во должина е до под половината од листовите на нозете. На долниот дел одзади бундата е расечена према половината најмалку 50 см.

7. Шалот во должина има од 120 до 160 см. а во широчина од 40 до 50 см.

8. Нараквиците се со обичен крој и одвоени прсти, од внатрешната страна можат да бидат поставени со крзно или памучна ткаенина.

9. Длабоките чевли се изработени од јунешки бокс и поставени од внатре со кожа. Ѓоновите имаат ребраста основа чии шари не се подлабоки од 10 мм.

Член 14

Летната униформа и деловите што припаѓаат кон неа го имаат следниот крој:

1. Шапката е со ист крој како и зимската.

2. Кошулата е со обичен крој со нашиен и пресвиткан положен околувратник. Околувратникот под тилот е во ширина од 40 мм. и постепено кон краиштата се проширува до 75 мм.

Кошулата однапред е отворена и порабена. Се закопчува со 6 копчиња во боја слична на ткаенината со пречник од 10 мм.

На кошулата од предната страна, во височина на градите се наоѓаат два ѓеба со испуска и преклоп на копче со пречник од 14 мм.

Широчината на ѓебовите е 120 мм. а должината 140 мм. Широчината на испуската на ѓебовите е 30 мм.

Ракавите се со нормална должина и со обични манжетни.

Кошулата се носи без вратоврска и опасач со прекурамник.

3. Блузата е со ист крој како и зимската блуза.

4. Панталоните се со ист крој како и зимските.

5. Плитките чевли се изработени од јунешки бокс со кожна постава. Ѓоновите имаат ребраста основа и се шиени или лепени.

6. Дождовниот мантил е со кулавка и колан, во слободна кројка така што да може да се носи преку униформата. Дождовниот мантил од внатре е дупло поставен со платно од кое е изработен и мантилот, и тоа од напред од околувратникот преку градите до половината и одназад од околувратникот преку плеќите до половината. Помеѓу дождовниот мантил да се носи отворен или затворен. Од двете страни однадвор има по еден косо усечен ѓеб со преклопник. Дождовниот мантил однапред се закопчува на пет копчиња во боја која одговара на бојата на ткаенината. Дождовниот мантил во должина допира до средината на листовите на нозете и одзади е расечен.

7. Ременот за панталони е широк 30 мм. а долг најмалку 105 см. и од едниот крај има метална спојка за закопчување и гајка.

Опасачот е широк 50 мм. а долг најмалку 125 см. и од внатрешната страна е поставен со тенка чоја. На едниот крај има метална спојка за закопчување и гајка. На опасачот се наоѓа мрежаста прекурамник кој е широк 20 мм. и е изработен како и опасачот, има една спојница која овозможува прекурамникот да се собира или спушта по должина.

На летната кошула, блузата и шинелот има нараменици од иста ткаенина од која се изработени овие делови на униформата. Нарамениците се поставени од внатрешната страна и со едниот крај во широчина од 50 мм. се пришиени за ракавите, а со другиот крај во широчина од 35 мм. се закопчани под околувратникот со по едно копче со пречник од 14 мм.

Член 15

Времето за носење на зимската и летната униформа се определува во зависност од годишното време и климатските услови.

Член 16

Изработка на униформата може да се врши по мера.

V. ПОСЕБНИ ОЗНАКИ НА УНИФОРМАТА

Член 17

Посебните ознаки на униформата (во натамошниот текст: ознаките), работниците за обезбедување ги носат на ракавите на блузите, летната кошула и шинелот. Ознаките се состојат од сребрени ширити со ширина од 5 мм. хоризонтално положени на 150 мм. над лактот од десната рака. Ширитите се долги 50 мм. и се поставени на 10 мм. еден над друг во линија.

Ширитите се пришиени на ракавите без посебна подлога и тоа за:

1. работник за обезбедување, еден ширит;
2. постар работник за обезбедување, два ширита;
3. командир на служба за обезбедување, три ширита.

VI. ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 18

Одредбите од овој правилник сообразно се применуваат и на работниците за обезбедување во државните и други органи, општествените организации и другите општествено правни лица во кои е организирана професионална служба за обезбедување заради заштита на објектите, средствата за работа и другиот имот во општествена сопственост и непречена работа на работниците.

Член 19

Пушките, пиштолите и другиот вид на огнено оружје со кои се вооружени работниците за обезбедување, а не одговараат на видовите и калибратот пропишани во член 7 на овој правилник можат да се користат за иста намена најкасно до 31 декември 1977 година.

Член 20

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Социјалистичка Република Македонија“.

Бр. 05-954/1

9 февруари 1977 година

Скопје

Републички секретар
за внатрешни работи
Мирко Буневски, с.р.

44.

Врз основа на член 25 од Законот за општествена самозаштита („Службен весник на СРМ“ бр. 18/76), републичкиот секретар за внатрешни работи донесува

У П А Т С Т В О

ЗА УПОТРЕБА НА ОГНЕНО ОРУЖЈЕ И ДРУГИ СРЕДСТВА НА ПРИСИЛБА ВО ВРШЕЊЕТО НА РАБОТИТЕ НА СЛУЖБАТА ЗА ОБЕЗБЕДУВАЊЕ

I. ОПШТИ ОДРЕДБИ

Член 1

Работниците во организациите на здружениот труд кои вршат работи на службата за обезбедување, во вршењето на тие работи можат да употребат огнено оружје и други средства на присилба само во согласност со закон и одредбите на ова упатство.

Член 2

Работникот на службата за обезбедување (во натамошниот текст: работникот за обезбедување) во вршењето на тие работи може да употреби огне-

но оружје само ако на друг начин не може да одбие напад на објект, средства за работа или друг имот во општествена сопственост што се обезбедува или напад со кој непосредно се загрозува неговиот живот или животот на друго лице во организацијата на здружениот труд, а други средства на присилба — кога тоа е неопходно за извршување и на други работи на службата за обезбедување кои се определени со закон

Кога во вршењето на работите на службата за обезбедување е неопходна употреба на средства на присилба во согласност со закон и одредбите на ова упатство, работникот за обезбедување е должен да го употреби она средство на присилба, со кое, со најмалку штетни последици се постигнува безбедност на објектот, средствата за работа или другиот имот во општествена сопственост што се обезбедува или животот или извршување на други работи на службата за обезбедување.

II. УПОТРЕБА НА ОГНЕНО ОРУЖЈЕ

Член 3

Работник за обезбедување може по сопствена иницијатива или по наредба на одговорното лице за обезбедување во организацијата на здружениот труд да употреби огнено оружје само ако на друг начин не може:

1. да одбие напад на објект, средства за работа или имот што се обезбедува;
2. да одбие непосреден напад врз неговиот живот или животот на друго лице.

Во случаите од претходниот став, работникот за обезбедување ќе употреби огнено оружје само ако со употреба на физичка сила или други средства на присилба не може да го обезбеди својот живот или животот на друго лице од непосреден и противправен напад односно да го одбие нападот на објектот, средствата за работа или другиот имот што се обезбедува.

Член 4

Објект, средства за работа или имот што се обезбедува, ќе се смета дека е нападат:

1. ако некое лице (во натамошниот текст: напаѓачот) е затечено во преземање на дејствија или во обид да преземе дејствие со кое може да се уништи или оштети објектот, средствата за работа или имотот што се обезбедува;
2. ако напаѓачот е затечен во противправно одземање на подвижна имовина што се обезбедува;
3. ако напаѓачот е затечен во објектот или во заградениот простор на објектот, а посебните околности упатуваат на заклучок дека таму неовластено влегол со цел да го уништи или оштети објектот или противправно да одземе подвижна имовина од него;
4. ако напаѓачот е затечен во отстранување или обид за отстранување на препреките со кои објектот се штити (огради, технички уреди и слични средства).

Член 5

Непосреден напад врз животот на работник за обезбедување или животот на друго лице, ќе се смета дека постои, ако нападот е противправен, а е извршен:

1. со употреба или обид за употреба на огнено оружје, опасно орудије или друго средство со кое може да се загрози животот;
2. од страна на два или повеќе напаѓачи, а местото на нападот, времето во кое се врши и околностите под кои се врши укажуваат на злочинецката намера на напаѓачите;
3. од страна на физички појак лице или лице кое во нападот се служи со посебни вештини, а интензитетот на нападот укажува дека е загрозен животот на работникот за обезбедување или друго лице во објектот што се обезбедува или кое се наоѓа во негова непосредна близина.

Член 6

Пред употребата на огненото оружје, работникот за обезбедување е должен за тоа да го предупреди напаѓачот дека има намера да го употреби оружјето, ако тоа е можно во дадена ситуација.

При употреба на огнено оружје работникот за обезбедување е должен да внимава да не го загрози животот на друго лице или со употребата на огненото оружје да не предизвика експлозија, пожар или друга опасност.

Член 7

Работникот за обезбедување кој врши служба под непосредно раководство на одговорно лице за обезбедување во организација на здружен труд може да употреби огнено оружје и по негова наредба само во случаи и под услови предвидени со закон и ова упатство.

Член 8

За време додека врши работи на службата за обезбедување, работникот за обезбедување го носи оружјето наполнето и укочено и тоа:

— пиштолот во футрола од левата страна — на опасачот;

— пушката на десното рамо или при нозе, а ако се наоѓа во стражарница, пушката мора да се наоѓа на дофат на раката.

Член 9

Кога во случајот од член 4 став 1 точка 1 на ова упатство, работникот за обезбедување ќе го примети напаѓачот, го зема и откочува оружјето и го задржува напаѓачот со гласен повик „Стој“.

Ако напаѓачот застане, работникот за обезбедување му наредува да го отфрли оружјето, опасното орудие или другото средство со кое може да се загрози животот, да се сврти на лево круг, да се оддалечи 4 до 6 чекори од него, ги кре-не рацете над главата и мирува. Потоа, гледајќи го постојано и држејќи го оружјето на „готовс“ му приоѓа одзади и со едната рака проверува дали има оружје, опасно орудие или друго средство со кое може да се загрози животот или објектот да се запали, уништи или оштети па ако најде такво средство, го одзема. Потоа, му наредува на напаѓачот да отиде на определено место за задржување, веднаш го известува и бара помош од одговорниот работник за обезбедување во организацијата на здружениот труд или органот за внатрешни работи и го држи напаѓачот постојано под надзор до доаѓањето на припадниците на милицијата или други овластени службени лица кои ќе го прифатат и предадат на надлежните органи за кривичен прогон.

Член 10

Ако на повикот „Стој“ напаѓачот не застане, работникот за обезбедување повторно ќе го повика да застане со погласен повик „Стој, ќе пукам“, па ако на повторниот повик не застане, а не постои друг начин напаѓачот да се запре, пука над него, а ако ни тогаш не застане, пука во него.

Ако напаѓачот застане на вториот повик или по пукањето над него, работникот за обезбедување ќе постапи со него на начин пропишан во член 9 на ова упатство.

Член 11

Ако напаѓачот кој е запрен по одредбите од чл. 9 и 10 став 2 на ова упатство, се обиде да побегне, работникот за обезбедување ќе постапи на начин пропишан во член 10 став 1 на ова упатство.

Член 12

Ако на повикот да застане напаѓачот се фати за огнено оружје, опасно орудие или друго средство со кое може да се загрози животот, или ако е запрен спрема одредбите од член 9 на ова упатство, па на наредбата од работникот за обезбедување не го одложи оружјето, опасното орудие или другото

средство подобно за напад, работникот за обезбедување ја повторува таквата наредба и едновременно пука над него, а ако напаѓачот ни тогаш не го отфрли оружјето, опасното орудие или другото средство подобно за напад односно се обиде со него да го нападне работникот за обезбедување, пука во него.

Работникот за обезбедување ќе постапи на начин пропишан во претходниот став и во случај кога напаѓачот кој е задржат на определено место се обиде да побегне или да го нападне работникот за обезбедување.

Член 13

Ако во случаите од член 4 став 1 точ. 2—4 на ова упатство на повикот „Стој“ напаѓачот не застане, туку се обиде да побегне, работникот за обезбедување уште еднаш ќе го повика да застане со „Стој, ќе пукам“, па ако ни тогаш не застане, пука над него и употребува и други средства заради негово фаќање.

Ако напаѓачот зел од објектот што се обезбедува подвижен предмет од поголема вредност или од поголем значај, а не постои друга можност да се спречи неговото однесување, работникот за обезбедување постапува на начин пропишан во член 10 став 1 на ова упатство.

Член 14

Кога е очигледно дека на начин од член 5 на ова упатство е загрозен животот на работникот за обезбедување или друго лице во објектот што се обезбедува или се наоѓа во негова непосредна близина, работникот за обезбедување гласно и одлучно му наредува на напаѓачот да го отфрли оружјето, опасното орудие или другото средство со кое врши напад и едновременно пука над него. Ако напаѓачот ни тогаш не престане со нападот, работникот за обезбедување пука во него.

Ако во случај од претходниот став, напад едновременно вршат два или повеќе напаѓачи, огненото оружје ќе се употреби после предупредувањето спрема оној напаѓач кој прв се фатил за оружје, опасно орудие или друго средство со кое може да се загрози животот или оној кој во нападот применува посебни вештини или оној кој е физички појак. Ако после тоа другите напаѓачи продолжат со нападот, работникот за обезбедување ќе го употреби огненото оружје и спрема нив.

Спрема напаѓачот кој ќе се откаже од нападот, работникот за обезбедување ќе постапи на начин пропишан во член 9 став 2 на ова упатство.

Член 15

Работникот за обезбедување може да пука во напаѓачот без предупредување од член 10 и 14 на ова упатство, ако напаѓачот му нанел телесна повреда или лишил од живот или му нанел тешка телесна повреда на друго лице во објектот што се обезбедува или кое се наоѓа во негова непосредна близина, а посебните околности под кои нападот се врши укажуваат на намерата на напаѓачот, нападот да го повтори.

Член 16

Кога одбива напад со употреба на огнено оружје на одстојание и во услови кои овозможуваат прецизно гаѓање, работникот за обезбедување ќе настојува да пука на напаѓачот:

1. во нозе — ако треба да спречи бегство;
2. во рака во која го држи оружјето, опасното орудие или друго средство со кое може да се загрози животот ако треба да спречи напад;
3. во виталните делови на телото — ако околностите на случајот укажуваат дека нападот не може да се одбие на друг начин или укажуваат на посебна општествена опасност на напаѓачот (диверзант, атентатор и сл.).

Ако напаѓачот бега во правец на место на кое се наоѓаат други лица што се на досег на оружјето

со кое работникот за обезбедување е вооружен, работникот за обезбедување не смее да пука во напаѓачот кој бега.

Член 17

Пукањето од огнено оружје кое има за цел да го застраши и задржи напаѓачот, едновременно претставува и предупредување за надлежните служби дека е извршен или обиден напад врз објект, средства за работа или имот што се обезбедува или е извршен напад или обид за напад врз работник за обезбедување или друго лице во објект што се обезбедува или кое се наоѓа во негова непосредна близина.

Огненото оружје не смее да се употребува по престанок на причините што ја условиле неговата примена.

III. УПОТРЕБА НА ДРУГИ СРЕДСТВА НА ПРИСИЛБА

Член 18

Работникот за обезбедување е овластен да употреби физичка сила и други средства на присилба ако на друг начин не може:

1. да спречи пристап на неповикано лице во објектот, до средствата за работа или до другиот имот што го обезбедува и таквото лице по потреба присилно да го оддалечи;
2. да спречи неовластено внесување експлозивни материји, запаливи течности или други опасни материји со кои може да се уништи или оштети објектот, средствата за работа или другиот имот што се обезбедува или загрози животот на луѓето во објектот;
3. да спречи неовластено изнесување на средства или документи од значење за производството или за дејноста на организацијата или други средства од објектот што го обезбедува;
4. да спречи набљудување, снимање и скицирање на објектот што е од посебно значење за безбедноста и одбраната на земјата, чие снимање и скицирање е забрането;
5. да задржи лице затечено во вршење на кривично дело кое се гони по службена должност;
6. да одбие напад на објект, средства за работа или друг имот што се обезбедува, напад со кој непосредно се загрозува неговиот живот или животот на друго лице ако он може да се одбие односно заштити без употреба на огнено оружје.

Член 19

Како употреба на физичка сила се сметаат зафатите и други вештини на одбрана и напад и нанесување на удари.

Како употреба на други средства на присилба се смета употреба на средства со кои определено лице се присилува на определена активност односно воздржување од активност (рефлектори, посебни дресирани кучиња, лисици за врзување на раце, средства со кои се нанесуваат удари и сл.).

Член 20

Кога постои законски основ за употреба на физичка сила и други средства на присилба во вршење на работите на службата за обезбедување не смее да се нанесуваат удари на очигледо болни, стари или изнемоштени лица, тешки инвалиди, жени чија бременост е видлива или деца, ниту смеат против тие лица да се применуваат зафати со кои може здравјето тешко да им се наруши, освен во случаите кога постои законски основ за примена на огнено оружје.

Член 21

Работникот за обезбедување може да употреби куче-чувар или посебно дресирано куче заради чување на објектот, одбивање на напад врз објектот, средствата за работа или другиот имот што го обезбедува, или напад со кој непосредно се загрозува

неговиот живот како и заради фаќање на напаѓачот во случаите кога може да се употреби огнено оружје според одредбите од ова упатство.

Кога употребува куче во вршењето на работите на службата за обезбедување, работникот за обезбедување, по можност, ќе го спречи кучето да му нанесе потешки повреди на напаѓачот или било какви повреди на друго лице.

Член 22

Во организациите на здружениот труд за секој случај на употреба на огнено оружје и други средства на присилба во вршењето на работите на службата за обезбедување веднаш се изготвува извештај од кој примерок без одлагање се доставува до општинскиот орган за внатрешни работи.

Член 23

Работникот за обезбедување при вршењето на работите на службата за обезбедување може да носи и користи средства за набљудување, меѓусебно договарање и предупредување (двоглед, рачна радио станица, тахометар, батериска лампа, пишталка и други средства).

IV. ПРЕОДНИ И ЗАВРШНИ ОДРЕДБИ

Член 24

Одредбите од ова упатство сообразно се применуваат и на работниците за обезбедување во државните и други органи, општествените организации и другите општествено правни лица во кои е организирана професионална служба за обезбедување заради заштита на објектите, средствата за работа и другиот имот во општествена сопственост и непречена работа на работниците.

Член 25

Ова упатство влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Социјалистичка Република Македонија“.

Бр. 05-955/1

9 февруари 1977 година
Скопје

Републички секретар
за внатрешни работи,
Мирко Буневски, с.р.

45.

Уставниот суд на Македонија, оценувајќи ја законитоста на членот 89 од Правилникот за работните односи, донесен на 5 април 1966 година од работничкиот совет на Фабриката за бетонски производи и монтажни станови „Карпош“ во Горче Петров — Скопје, како и на членот 177 од Самоуправната спогодба за меѓусебните односи на работниците во здружениот труд од 31 мај 1976 година, склучена меѓу работниците на Основната организација на здружениот труд Погон за елементи на крупно панелни згради во состав на означената фабрика, по одржаната јавна расправа на 29 декември 1976 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ ПОНИШТУВА членот 177 од Самоуправната спогодба за меѓусебните односи на работниците во здружениот труд од 31 мај 1976 година, склучена меѓу работниците на Основната организација на здружен труд Погон за елементи на крупно панелни згради во состав на Фабриката за бетонски производи и монтажни станови „Карпош“ во Горче Петров — Скопје.

2. СЕ УТВРДУВА дека членот 89 од Правилникот за работните односи, донесен од работничкиот совет на Фабриката за бетонски производи и мон-

тажни станови „Карпош“ во Горче Петров — Скопје на седницата одржана на 5 април 1966 година, во времето на неговото важење не бил во согласност со членовите 53 до 60 од Законот за меѓусебните односи на работниците во здружениот труд („Службен лист на СФРЈ“ бр. 22/73).

3. Оваа одлука во делот кој се однесува на членот 89 од правилникот означен во точката 2, во поглед на поединечните акти, има исто правно дејство како и одлука со која се поништува пропис или друг општ акт.

4. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на СРМ“, во Фабриката за бетонски производи и монтажни станови „Карпош“ во Горче Петров — Скопје, како и во сите основни организации што се во состав на означената фабрика, на начинот определен за објавување на самоуправни општи акти.

5. Уставниот суд на Македонија, по повод на поднесена претставка, со решение У. бр. 45/76 од 9 ноември 1976 година поведе постапка за оценување законитоста на членот 89 од правилникот означен во точката 2 на оваа одлука, а по сопствена иницијатива со истото решение поведе постапка за оценување законитоста и на членот 177 од самоуправната спогодба означена во точката 1 на оваа одлука, затоа што основано се постави прашањето за нивната согласност со членовите 53 до 60 од сојузниот Закон за меѓусебните односи на работниците во здружениот труд.

Во претходната постапка и на јавната расправа Судот утврди дека во Фабриката за бетонски производи и монтажни станови „Карпош“ во Горче Петров — Скопје меѓусебните односи на работниците во здружениот труд до 31 мај 1976 година биле уредени со Правилникот за работните односи донесен од работничкиот совет на фабриката на 5 април 1966 година. Во членот 89 од овој правилник било определено работниот однос на работникот во работната организација да му престанува ако самоволно престане со работата и тоа: 1) ако работникот на недвосмислен начин стави до знаење на работната заедница дека повеќе не сака да работи — со денот на соопштувањето на неговата намера; и 2) ако работникот неоправдано изостане од работата најмалку три дена еднопосредно. Во ставот 2 на овој член од правилникот било определено престанокот на работниот однос по овој основ да го утврдува директорот со писмено решение. Судот исто така утврди дека означениот правилник престанал да важи на 31 мај 1976 година со склучувањето на самоуправни спогодби за меѓусебните односи на работниците во здружениот труд во секоја основна организација на здружен труд во состав на фабриката.

И покрај тоа што оспорениот правилник престанал да важи, Судот одлучи, согласно ставот 2 на член 419 од Уставот на СР Македонија, постапката да не ја запре, туку да оцени дали оспорениот член 89 од правилникот во времето на неговото важење бил во согласност со законот, за да се создадат можности за отстранување на последиците од неговата примена.

Во членовите 53 до 60 од сојузниот Закон за меѓусебните односи на работниците во здружениот труд се предвидени основите по кои на работникот може да му престане својството на работник во здружениот труд. Во овие членови од законот самоволното напуштање на работата не е предвидено како посебен основ за престанок на својството на работник. Меѓутоа, во членот 55 од овој закон е определено дека на работникот може да му престане својството на работник во здружениот труд ако со неисполнувањето на своите обврски од здружениот труд потешко ги повреди заедничките интереси на другите работници или на организацијата на здружениот труд (потешка повреда на работната должност). Имајќи ги предвид овие одредби од законот Судот смета дека самоволното напуштање на работата во самоуправниот општ акт за меѓусебните односи на работниците во здружениот труд

може да биде предвидено само како потешка повреда на работните обврски за која работникот може да биде исклучен од основната организација на здружениот труд, а не да биде предвиден како посебен основ за престанок на својството на работник. Со оглед на тоа што во оспорениот член 89 од правилникот самоволното напуштање на работата било предвидено како посебен основ за престанок на својството на работник во здружениот труд, Судот оцени дека овој член од правилникот во времето на важењето не бил во согласност со членовите 53 до 60 од означениот закон.

Судот исто така оцени дека оспорениот член 89 од правилникот во времето на важењето не бил во согласност и со Основниот закон за работни односи кој важеше до влегувањето во сила на сојузниот Закон за меѓусебните односи на работниците во здружениот труд, односно до 27 април 1973 година, затоа што во ставот 3 на член 96 од овој закон („Службен лист на СФРЈ“ бр. 17/65), кој важеше во времето кога е донесен оспорениот правилник, самоволното престанување со работа беше предвидено како потешка повреда на работната должност, а за потешките повреди на работната должност, и според означениот закон, можеше да се изрече мерката исклучување од работната заедница. Со измените и дополнувањата на Основниот закон за работните односи во 1969 година („Службен лист на СФРЈ“ бр. 12/70 — пречистен текст) самоволното напуштање на работата не беше веќе квалификувано како потешка повреда на работната должност, туку како основ кој сам по себе доведува до престанување на работата (став 3 на член 100). При тоа беше потребно да биде очигледна намерата на работникот за самоволното престанување со работата, или неоправдано да изостане од работата онолку време колку е утврдено во статутот. И во двата случаи работата во работната организација престануваше од првиот ден кога работникот престанал да работи, што се утврдуваше со одлука на колегијално тело определено од работната заедница.

6. Судот во претходната постапка и на јавната расправа исто така утврди дека во членот 177 од Самоуправната спогодба за меѓусебните односи на работниците во здружениот труд од 31 мај 1976 година, склучена меѓу работниците на Основната организација на здружен труд Погон за елементи на крупно панелни згради во состав на фабриката, е определено на работникот, кој без известување ќе престане да работи, а од неговото однесување без сомнение може да се утврди неговата намера за напуштање на основната организација на здружениот труд, да му престанува својството на работник во здружениот труд од првиот ден кога престанал да работи што се утврдува со решение на раководителот на основната организација на здружен труд. Со оглед на тоа што и во овој член од означената самоуправни спогодба самоволното напуштање на работата е предвидено како посебен основ за престанок на својството на работник, Судот оцени дека овој член од спогодбата не е во согласност со членовите 53 до 60 од сојузниот Закон за меѓусебните односи на работниците во здружениот труд. Судот исто така оцени дека тој член од спогодбата не е во согласност и со членовите 211 до 219 од Законот за здружениот труд („Службен лист на СФРЈ“ бр. 53/76) затоа што и во овој закон самоволното напуштање на работата не е предвидено како посебен основ за престанок на работниот однос на работникот.

На основа изнесеното Судот одлучи како во точките 1 и 2 од оваа одлука.

У. бр. 45/76

29 декември 1976 година

Скопје

Претседател
на Уставниот суд на
Македонија,
д-р Асен Грунче, с. р.

46.

Уставниот суд на Македонија, оценувајќи ја законитоста на Одлуката за критериумите за утврдување надоместок на градежно и земјоделско земјиште бр. 01-577/1, донесена од Собранието на општина Пробиштип на седницата од 21 март 1975 година, по јавната расправа одржана на 22 декември 1976 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ ПОНИШТУВА одлуката за критериумите за утврдување надоместок на градежно и земјоделско земјиште бр. 01-577/1, донесена од Собранието на општина Пробиштип на седницата одржана на 21 март 1975 година.

2. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на СРМ“ и во „Службен гласник на општина Пробиштип“

3. По повод на поднесена претставка Уставниот суд на Македонија поведе постапка за оценување законитоста на одлуката означена во точката 1 на оваа одлука, бидејќи утврди дека основано може да се постави прашањето за нејзината согласност со законот.

4. На јавната расправа Судот утврди дека, според членот 1 од оспорената одлука, со неа се утврдуваат критериумите за определување надоместокот за градежното и земјоделското земјиште, кога се изврши депоседирање од поранешните сопственици, а заради спроведување на урбанистичкиот план на Пробиштип и формирање на земјоделски комплекси — блокови на земјоделските работни организации. Во членот 2 од одлуката е определено дека надоместокот за градежното земјиште се утврдува според пазарната цена на најблиското земјоделско земјиште, а надоместокот за земјиште за кое се врши депоседирање заради организирање на земјоделско производство се определува според пазарната цена на подрачјето на кое земјиштето се наоѓа или на соседното подрачје. Градежното земјиште, со членот 3 од одлуката, се разграничува во три зони и зависно од тоа во која зона се наоѓа, со членовите 4, 5, 6 и 7 од одлуката, се определува во точно утврден паричен износ надоместокот за земјиштето на по квадратен метар, при што висината на цената е различна зависно од културата што се одгледува, од класата на земјиштето (од I до VIII) и од тоа дали на земјиштето има изградено објекти (само за втората зона), а надоместокот за повеќегодишните и едногодишните насади и посеви се утврдува посебно со непосредно вештачење на земјоделски стручњаци. Надоместокот за откуп за земјоделско земјиште за неземјоделски цели, вон од подрачјето опфатено со урбанистичкиот план е определен во членот 8 од одлуката исто така во паричен износ по квадратен метар зависно од културата и класата на земјиштето. Најпосле, согласно членот 10 од одлуката, одговорните лица што учествуваат во постапката за спогодбено определување на надоместокот за градежното и земјоделското земјиште, вредноста ќе ја утврдат врз одредбите на оваа одлука.

Според членот 100 од Уставот на СР Македонија недвижностите на кои постои право на сопственост можат, со правичен надоместок, да се експроприраат или тоа право може да се ограничи, ако тоа го бара општиот интерес утврден врз основа на закон. Основите и мерилата на правичниот надоместок според ставот 2 на овој член, се определуваат со закон. Со определувањето на овие основи и мерила и со нивната примена не можат битно да се влошат условите за живот и работа што ги имал сопственикот чија недвижност се експроприра, врз основа на користењето на таа недвижност. Правичниот надоместок, според ставот 3 на истиот член,

не ја опфаќа зголемената вредност на недвижноста што непосредно или посредно е резултат од вложувањето на општествени средства.

Од друга страна, согласно точката 9 од ставот 1 на член 301 од Уставот на СР Македонија, Собранието на СР Македонија донесува закони што се однесуваат, меѓу другото, и на сопственичките и другите имотно-правни односи, договорите и другите облигациони односи, прометот на недвижности и експропријација, како работи кои се од заеднички интерес за работните луѓе и граѓаните, за организациите на здружен труд и другите самоуправни организации и заедници. Судот исто така утврди дека прашањето за основите и мерилата за утврдување на правичниот надоместок е уредено со Законот за експропријација („Службен весник на СРМ“ бр. 47/73). Во членот 11 од овој закон е определено дека на сопственикот му припаѓа правичен надоместок кој што паѓа на товар на корисникот на експропријацијата. Овој надоместок за експроприрано земјоделско земјиште, според ставот 1 на член 33 од законот, се определува според пазарната цена на земјоделското земјиште што се купува и продава за земјоделска обработка, а и надоместокот за експроприрано градежно земјиште, за национализирано градежно земјиште и за земјиште што станало општествена сопственост во потесните градежни реони на градовите и населбите од градски карактер, согласно членот 34 од овој закон, се определува на ист начин како и земјоделското земјиште. Висината на надоместокот на експроприраната недвижност, според членот 37 од законот се утврдува според околностите во времето на донесувањето на првостепената одлука за надоместокот. Определувањето на надоместокот за експроприраната недвижност се врши согласно членовите 50 и 59 од овој закон со спогодба меѓу корисникот на експропријацијата и поранешниот сопственик што се склучува во постапка пред општинскиот орган на управата надлежен за имотно-правни работи а ако спогодба не се постигне, одлука за тоа донесува општинскиот суд по службена должност во вонпроцесна постапка.

Според членот 185 од Уставот на СР Македонија, во кој се предвидени правата и должностите на општината, општината не е овластена да ги уредува и односите настанати во врска со експропријацијата.

Со оглед на изнесеното, Судот утврди дека во случајов Собранието на општина Пробиштип со донесувањето на одлуката за критериумите за утврдување надоместок на градежно и земјоделско земјиште ги пречекорило овластувањата што на општината и се дадени во членот 185 од Уставот, уредувајќи односи од област која, според ставот 2 на член 100 и точката 9 од став 1 на член 301 од Уставот, се предмет на законско уредување. Исто така Судот утврди дека одредбите од оспорената одлука не се во согласност со одредбите од ставот 1 на член 33 и членот 34 од Законот за експропријација затоа што во овие одредби од законот е определено надоместокот за експроприрано земјоделско земјиште и за експроприрано градежно земјиште да се определува според пазарната цена на земјоделското земјиште, а не во непроценлив износ како што е утврдено во одлуката, поради кое Судот смета дека е беспредметно оценувањето на нивото на цените предвидени во оспорената одлука.

На основа изнесеното Судот одлучи како во точката 1 на оваа одлука.

У. бр. 55/76
29 декември 1976 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на
Македонија,
д-р Асен Групче, с. р.

47.

Уставниот суд на Македонија, оценувајќи ја законитоста на членот 10 од Правилникот за возачките дозволи, дозволата за возач на трактор и возачката потврда („Службен весник на СРМ“ бр. 28/75), по јавната расправа одржана на 29 декември 1976 година донесе

О Д Л У К А

1. СЕ УКИНУВА членот 10 од Правилникот за возачките дозволи, дозволата за возач на трактор и возачката потврда, донесен од републичкиот секретар за внатрешни работи на 8 јули 1975 година („Службен весник на СРМ“ бр. 28/75).

2. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на СРМ“.

3. Републичкиот совет за прекршоци му поднесе на Уставниот суд на Македонија предлог за поведување постапка за оценување законитоста на членот 10 од означениот правилник во точката 1 од оваа одлука. Според мислењето на подносителот на предлогот републичкиот секретар за внатрешни работи ги пречекорил своите овластувања кога со оспориениот член од правилникот пропишал одлагање на издавањето на возачката дозвола на лице против кое има поднесено барање за поведување прекршочна постапка за прекршок за кој е предвидено задолжително изрекување заштитна мерка забрана издавање на возачка дозвола. Ова од причини што во членот 152 од Законот за основите на безбедноста на сообраќајот на патиштата точно биле определени условите за издавање возачка дозвола и други услови, надвор од законот, не можеле да се пропишуваат.

Предлог за оценување законитоста на оспориениот член од правилникот му поднесе и Советот за безбедност на сообраќајот од Охрид.

Во одговорот по повод поднесените предлози и на јавната расправа Републичкиот секретаријат за внатрешни работи не се согласи со гледиштата на подносителите на предлогот за незаконитоста на оспориениот член од означениот правилник тргнувајќи од тоа дека членот 154 од републичкиот Закон за безбедноста на сообраќајот на патиштата го овластува републичкиот секретар да ја пропише постапката за издавање на возачка дозвола. Според ставот на овој секретаријат пропишувањето одлагање да се издаде возачка дозвола во случај кога е поднесено барање за поведување прекршочна постапка за прекршок за кој е предвидено задолжително изрекување заштитна мерка забрана за издавање возачка дозвола, не претставува пропишување на нов услов за издавање на возачка дозвола туку е уредување на едно прашање од постапката за издавање возачка дозвола, чие уредување го наметнува самата практика. Имено, од страна на Републичкиот секретаријат за внатрешни работи се укажува на тоа дека ако ова прашање не биде уредено на ваков начин тогаш изречената заштитна мерка забрана на издавање возачка дозвола не би можела да се изврши во случај против лицето за кое е поведена прекршочна постапка да биде правосилно изречена оваа мерка.

4. Врз основа на податоците од претходната постапка, како и доказите изведени на јавната расправа, Судот утврди дека во ставот 1 на член 10 од Правилникот за возачките дозволи, дозволата за возач на трактор и возачката потврда е определено дека „општинскиот орган за внатрешни работи, кој утврди дека пред издавањето на возачката дозвола против подносителот на барањето има поднесено барање за поведување прекршочна постапка за прекршок за кој е предвидено задолжително изрекување на заштитна мерка забрана издавање на возачка дозвола, ќе го одложи издавањето на возачката дозвола, додека се донесе правосилна одлука“. Според ставот 2 на

овој член од правилникот општинскиот орган за внатрешни работи кој поднесе барање за поведување прекршочна постапка за прекршок од претходниот став, должен е за тоа веднаш да го извести општинскиот орган за внатрешни работи на чие подрачје лицето има живеалиште. Условите за издавање возачка дозвола се утврдени во членот 152 од Законот за основите на безбедноста на сообраќајот на патиштата („Службен лист на СФРЈ“ бр. 17/74). Според ставот 1 на овој член од законот „возачка дозвола ќе му се издаде на лице кое ги исполнува овие услови: 1) да е душевно и телесно способно да управува со моторно возило; 2) да има наполнето 21 година возраст-за управување со автобуси и тролейбуси, односно да има 18 години возраст-за управување на другите моторни возила; 3) да има положено возачки испит; 4) со одлука на надлежен орган да не му е забрането издавање на возачка дозвола“. Според ставот 2 на овој член од законот „возачка дозвола за управување со моторно возило од Д категорија може да се издаде на возач кој поминал на практично управување со моторни возила во сообраќајот на пат најмалку три години, од кои најмалку две години со моторни возила од Ц категорија“. Најпосле, според ставот 3 од овој член на законот „по исклучок од точка 2 на став 1 од овој член за управување со мотоцикли со мотор чија зафатнина не преминува 125 см³ возачка дозвола може да се издаде и на лица кои наполнило 16 години возраст.“

Овластувањата, пак, на републичкиот секретар за внатрешни работи во врска со возачките дозволи се уредени со членот 154 од републичкиот Закон за безбедноста на сообраќајот на патиштата („Службен весник на СРМ“ бр. 8/75). Со овој член од законот „се овластува републичкиот секретар за внатрешни работи да ја пропише постапката за издавање, заменување, продолжување на важењето и начинот на водење евиденцијата на возачките дозволи и дозволата за возач на трактор, како и постапката за издавање и начинот за водење евиденцијата на издадените возачки потврди“.

Според мислењето на Судот овластувањата на републичкиот секретар за внатрешни работи утврдени во членот 154 од Законот за безбедноста на сообраќајот на патиштата се однесуваат исклучително на пропишување на постапката за издавање на возачката дозвола, за заменување и продолжувањето на нејзиното важење, како и начинот на водењето на евиденцијата. Судот смета дека во рамките на ова овластување не е содржано овластувањето да се пропише одлагање на издавањето на возачката дозвола, затоа што тоа прашање по својата природа има карактер на материјално-правен услов, без оглед на околноста што се работи за привремено одлагање издавање возачка дозвола. Ова од причини што условите за издавање на возачка дозвола се таксативно определени во законот (член 152 од сојузниот Закон за основите на безбедноста на сообраќајот на патиштата) и надвор од тие услови со акт на републичкиот секретаријат за внатрешни работи не може да се пропишуваат други услови. Доколку пак се оценува дека е потребно од практички и безбедносни причини да се одложи издавањето на возачката дозвола и на лица против кои не им е правосилно изречена заштитна мерка забрана издавање на возачка дозвола, а само е поднесено барање за поведување постапка, тогаш тоа прашање може да се уреди само со закон.

Судот не се впушти во оценка на оправданоста од предвидувањето на одлагање на издавање на возачката дозвола кога против лицето е поднесено барање за поведување прекршочна постапка за прекршок за кое е задолжително изрекување заштитна мерка забрана за издавање на возачка дозвола, затоа што, и во случај на оправданост на таквата мерка, нејзиното пропишување не би можел да го изврши републичкиот секретар за внатрешни работи туку само законот.

Со оглед на изнесеното Судот утврди дека со членот 10 од оспорениот правилник републичкиот секретар за внатрешни работи ги пречекорил овластувањата утврдени во членот 154 од републичкиот Закон за безбедноста на сообраќајот на патиштата, поради што одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

У. бр. 74/76
29 декември 1976 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Македонија,
д-р Асен Групче, с.р.

48.

Уставниот суд на Македонија, оценувајќи ја законитоста на членот 1 од Одлуката за утврдување стапката на придонесот за станбена изградба бр. 60, донесена од Собранието на Заедницата на станувањето во Свети Николе, на седницата одржана на 15 април 1976 година („Службен весник на СРМ“ бр. 29/76), на седницата одржана на 20 јануари 1977 година донесе

О Д Л У К А

1. СЕ УКИНУВА членот 1 од Одлуката за утврдување стапката на придонесот за станбена изградба бр. 60, донесена од Собранието на Заедницата за станување во Свети Николе на седницата одржана на 15 април 1976 година.

2. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на СРМ“ и во „Службен гласник на општина Свети Николе“.

3. Уставниот суд на Македонија по сопствена иницијатива со решение У. бр. 94/76 од 13 октомври 1976 година поведе постапка за оценување уставноста и законитоста на членот 1 од одлуката означена во точката 1 на оваа одлука, затоа што основано се постави прашањето за согласноста на овој член од одлуката со членот 19 од Законот за самоуправните интересни заедници на станувањето („Службен весник на СРМ“ бр. 49/74).

4. Во претходната постапка и на седницата од 20 јануари 1977 година Судот утврди дека во членот 1 од оспорената одлука е определено основните организации на здружениот труд од стопанските и вонстопанските дејности и другите организации и заедници, како и работниците вработени кај ра-

ботните луѓе што работат со средства на трудот во сопственост на граѓаните и користат дополнителен труд на други лица се должни да плаќаат придонес по стапка од 4% применувана на бруто личните доходи и да го внесуваат на сметката на Заедницата на станувањето на општината Свети Николе.

Според членот 15 од Законот за самоуправните интересни заедници на станувањето, средствата на Заедницата на станувањето ги обезбедуваат работните луѓе со придонес од доходот на основната организација на здружениот труд и со придонес од личниот доход. Како обврзници на придонесот од доход, според членот 19 од овој закон, се основните организации на здружениот труд и другите самоуправни организации од областа на стопанството, вклучувајќи ги и организациите на здружениот труд регистрирани како установи, распоредени во областите од 1 до 8 од Номенклатурата на стопанските и другите организации и државни органи по дејности. Основица за пресметување и плаќање на придонесот, според ставот 2 на овој член од законот, е остварениот доход намален за пресметаните законски и други обврски освен данокот на доход.

Со оглед на тоа што со оспорената одредба од одлуката основните организации на здружен труд и другите самоуправни организации од областа на стопанството, како и организациите на здружениот труд регистрирани како установи и распоредени во областите од 1 до 8 од Номенклатурата за распоредување на стопанските и другите организации и државни органи по дејности, се задолжени да плаќаат придонес за станбена изградба по определена стапка од 4% која се применува на бруто личниот доход, Судот утврди дека овој член од одлуката не е во согласност со членот 19 од Законот за самоуправните интересни заедници на станувањето.

Оваа одлука, согласно членот 433 од Уставот на СР Македонија, Судот ја донесе на седница, без претходно одржување на јавна расправа, затоа што оцени дека за натамошното разјаснување на состојбата на работите по предметот не е неопходно присуството на учесниците во постапката.

На основа изнесеното Судот одлучи како во точката 1 на оваа одлука.

У. бр. 94/76
20 јануари 1977 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Македонија,
д-р Асен Групче, с.р.

ОПШТИ АКТИ НА САМОУПРАВНИТЕ ИНТЕРЕСНИ ЗАЕДНИЦИ

ЗАЕДНИЦА НА ЗДРАВСТВОТО И ЗДРАВСТВЕНОТО ОСИГУРУВАЊЕ — КРИВА ПАЛАНКА

106.

Врз основа на член 9 став 6 од Законот за самоуправните интересни заедници на здравството и здравственото осигурување („Службен весник на СРМ“, бр. 5/74), член 22 од Самоуправната спогодба за основање на Општинската заедница на здравството и здравственото осигурување — Крива Паланка, Собранието на Општинската заедница на здравството и здравственото осигурување — Крива Паланка, на сите собори на делегатите, на седницата одржана на 30 декември 1976 година, донесе

О Д Л У К А

ЗА ПОСТОЈАНИТЕ ИЗНОСИ НА ПРИДОНЕСИТЕ ЗА ЗДРАВСТВЕНОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА ОДДЕЛНИТЕ КАТЕГОРИИ ЛИЦА НАДВОР ОД РАБОТЕН ОДНОС ОСИГУРЕНИ ПО ЗАКОНОТ ЗА ЗДРАВСТВЕНОТО ОСИГУРУВАЊЕ И ЗАДОЛЖИТЕЛНИТЕ ВИДОВИ НА ЗДРАВСТВЕНА ЗАШТИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО

Член 1

Придонесите на здравственото осигурување во постојан месечен износ за 1977 година се плаќаат и тоа:

1. за ученици во стопанството, односно за ученици во училиштата за квалификувани работници, за кои покрај училишната се изведува и практична работа во работната заедница, училиштето или кај приватниот работодавец — во износ од

60,00 динари за несреќа на работа и за заболување од професионални болести;

2. за лица на доброволна практика (волонтери) што немаат личен доход ако работат со полно работно време — 120,00 динари;

3. за лица кои се наоѓаат на предвојничка обука (логорување) — 50,00 динари;

4. за лица кои учествуваат на младински работни акции, кои по прописите за инвалидско осигурување се осигурени за сите случаи на инвалидност — 50,00 динари;

5. за лица кои учествуваат во организирани работни акции, ако на тие работи работат најмалку 6 часа дневно — 100,00 динари;

6. за уживателите на постојана државна помош, дадена од страна на бившите президиуми на народните собранија или од страна на Извршниот совет — во износ од 100,00 динари;

7. за учениците во средните училишта и студентите во вишите и високите школи, факултетите, уметничките академии за времетраењето на практичната работа во врска со наставата — 60,00 динари;

8. за лица кои учествуваат во организирани работни акции — 60,00 динари;

9. за лица кои се наоѓаат на предвојничка обука — 60,00 динари;

10. за лица кои се наоѓаат на извршување задачи на територијална одбрана или на цивилна заштита — 60,00 динари;

11. за припадниците на доброволните организации на противпожарната заштита — 60,00 динари;

12. посебен придонес за членовите на потесното семејство на лицата кои живеат на подрачјето на СРМ, а на кои не им е обезбедена здравствена заштита кај странскиот носител на здравственото осигурување, се утврдува во постојан месечен износ од 60,00 динари по член;

13. за иселениците — повратници, што се населени на територијата на СРМ, редовно пријавени кај надлежниот завод за вработување од член 13 став 1 точка 10 од Законот — во износ од 100,00 динари;

14. за лицата што привремено се вонработен однос додека се пријавуваат кај надлежниот завод за вработување — член 13 точка 8 и 9 од Законот за здравствено осигурување и задолжителните видови на здравствена заштита, кои не стекнале право на материјално обезбедување — во износ од 100,00 динари;

15. за лицата кои се наоѓаат на стручно оспособување или преквалификација што ги организира заводот за вработување на работниците — во износ од 60,00 динари;

16. за лица кои организацијата пред засновање на работен однос со нив ги упати како свои стипендијанти за практични работи во друга организација заради стручно оспособување, ако за тоа време примаат стипендија — во износ од 100,00 динари;

17. за лицата на школување, стручно усовршување или постдипломски студии, кои поради тоа го раскинале работниот однос а за тоа време примаат стипендија — 100,00 динари;

18. за лица кои се наоѓаат на стручно оспособување или преквалификација што ги упатил Заводот за вработување на работниците — во износ од 60,00 динари;

19. за брачните другари, односно родители осигурени по член 21 од Законот за здравствено осигурување и задолжителните видови на здравствена заштита на населението — 100,00 динари;

20. за југословенските државјани кои согласно постојните прописи се упатени во странство заради учење, односно здобивање со практика — 100,00 динари;

21. за членовите на семејството на осигуреникот кој се наоѓа на издржување казна затвор, ако на осигуреникот не му престанал работниот однос во работната организација за време на издржувањето на казната — во износ од 100,00 динари;

22. за членовите на семејството на осигуреникот кој се наоѓа на отслужување на воениот рок во ЈНА, ако пред тоа го исполнил условот на претходното осигурување — во износ од 100,00 динари.

Член 2

Обврзници за уплатување на придонесите се:

— за осигурениците под точка 1, 2, 16, 17, 19 и 21 заклучно со точка 22 — работните организации во кои осигуреникот работел односно работел и примал стипендија;

— за лицата под точка 3, 4 и 5, како и под точка 7 заклучно со 11 — организаторот за спроведување и изведување на акциите односно работите;

— за лицата под точка 6 — Извршниот совет на СРМ;

— за лицата под точка 12 — самите осигуреници вработени во странство или членовите на нивните семејства;

— за лицата под точка 13, 14 и 19 — Заводот за вработување.

Член 3

Придонесите за лицата опфатени со оваа одлука се пресметуваат и плаќаат месечно нааназад.

Доколку придонесите се утврдуваат за време покусо од 1 месец, за секој календарски ден ќе се плаќа по 1/30 од определениот месечен износ на придонесот.

Член 4

Оваа одлука влегува во сила наредниот ден по објавувањето во „Службен весник на СРМ“, а ќе се применува од 1 јануари 1977 година.

Бр. 01-1664

16 декември 1976 година

Крива Паланка

Претседател,

Благој Китановски, с. р.

ЗАЕДНИЦА НА ВРАБОТУВАЊЕТО — ШТИП

107.

Врз основа на член 31, став 5 од Законот за самоуправните интересни заедници на вработувањето и за материјалното обезбедување за време на привремена безработност („Службен весник на СРМ“, бр. 20/70), Собранието на Општинската заедница на вработувањето — Штип, на седницата одржана на 29 декември 1976 година, донесе

ОДЛУКА

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА СТАПКАТА НА ПРИДОНЕСОТ ЗА ВРАБОТУВАЊЕ ЗА 1977 ГОДИНА

Член 1

Придонесот за вработување се пресметува и се плаќа од личниот доход на работниците во кои се содржани придонесите и даноците што се плаќаат од личниот доход (брuto личен доход) по стапка од 0,75%.

Член 2

Одлуката ќе се применува во 1977 година.

Член 3

Оваа одлука влегува во сила со нејзиното донесување, а ќе се применува од 1 јануари 1977 година.

Бр. 0201-50/14

29 декември 1976 година

Штип

Претседател,

Коста Кукутанов, с. р.

ЗАЕДНИЦА НА КУЛТУРАТА — КАВАДАРЦИ**108.**

Врз основа на член 20 од Законот за основање на самоуправните интересни заедници („Службен весник на СРМ“ бр. 5/74) и член 22 од Статутот на Општинската самоуправна интересна заедница на културата — Кавадарци, Собранието на Заедницата, на седницата одржана на 31 јануари 1977 година, донесе

ОДЛУКА**ЗА ВОВЕДУВАЊЕ НА ПРИДОНЕСИ ЗА КУЛТУРА ВО ОПШТИНАТА КАВАДАРЦИ ВО 1977 ГОДИНА****Член 1**

1. Се воведува придонес за култура од доходот од ООЗТ кои по номенклатура на дејноста се групирани во групата од 1 до 8, ќе плаќаат придонес по стапка од 0,60%.

2. ОЗТ кои по номенклатура на дејностите се групирани во групите 0 и 8 ќе плаќаат придонес на бруто личниот доход по стапка од 0,35%.

3. Придонес од личен доход од земјоделска дејност по стапка од 4%.

Член 2

Оваа одлука влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен весник на СРМ“ и „Службен гласник на општина Кавадарци“, а ќе се применува од 1 јануари 1977 година.

Бр. 02-23

31 јануари 1977 година

Кавадарци

Претседател,

дипл. инж. **Стево Гелевски, с. р.****ЗАЕДНИЦА ЗА СОЦИЈАЛНА ЗАШТИТА — КАВАДАРЦИ****109.**

Врз основа на член 14 од Статутот на Општинската самоуправна интересна заедница за социјална заштита — Кавадарци, Собранието на Заедницата за социјална заштита, на седницата одржана на 29 декември 1976 година, донесе

ОДЛУКА**ЗА УТВРДУВАЊЕ НА СТАПКИТЕ ВО ФИНАНСИРАЊЕТО НА ИНТЕРЕСНАТА ЗАЕДНИЦА ЗА СОЦИЈАЛНА ЗАШТИТА — КАВАДАРЦИ****Член 1**

Сите организации на здружен труд кои според номенклатурата се распоредени во областите 1 до 8 ќе плаќаат придонес на доход за финансирање на Интересната заедница за социјална заштита — Кавадарци по стапка од 0,60%.

Основица за пресметување на придонесот ќе претставува доходот намален за законските и договорните обврски.

Член 2

Сите организации на здружен труд кои според номенклатурата се распоредени во областа 0 и 9 ќе плаќаат придонес на бруто личен доход по стапка од 0,35% за финансирање на Интересната заедница за социјална заштита.

Член 3

Се воведува придонес од личниот доход од вршење на самостојни стопански и нестопански дејности по стапка од 4%.

Член 4

Оваа одлука влегува во сила од денот на донесувањето, а ќе се применува од 1 јануари 1977 година.

Бр. 02-342

30 декември 1976 година

Кавадарци

Претседател,
Дена Гркова, с. р.**ЗАЕДНИЦА НА КУЛТУРАТА — КРУШЕВО****110.**

Врз основа на член 21 од Статутот на Општинската самоуправна интересна заедница на културата — Крушево, Собранието на Заедницата, на седницата одржана на 1 февруари 1977 година, донесе

ОДЛУКА**ЗА УТВРДУВАЊЕ СТАПКИТЕ НА ПРИДОНЕСИТЕ ПО КОИ ЗАЕДНИЦАТА ГИ ОСТВАРУВА СВОИТЕ ПРИХОДИ ОД ЛИЧНИТЕ ДОХОДИ НА РАБОТНИЦИТЕ И ДРУГИТЕ РАБОТНИ ЛУЃЕ И ДОХОДОТ НА ООЗТ НА ТЕРИТОРИЈАТА НА ОПШТИНАТА КРУШЕВО****Член 1**

Со оваа одлука се утврдуваат стапките на придонесите од личните доходи на работниците и другите работни луѓе и доходот на ООЗТ, по основ на кои се обезбедуваат средствата на Општинската самоуправна интересна заедница на културата — Крушево.

Член 2

Стапките на придонесите од личните доходи на работниците и другите работни луѓе и доходот на ООЗТ, по кои Заедницата ги обезбедува своите средства, изнесуваат:

— придонес од доходот на ООЗТ — по стапка од 0,38%;

— придонес од личен доход од работен однос — по стапка од 0,38%;

— придонес од личен доход од земјоделска дејност — по стапка од 0,50%;

— придонес од личен доход од самостојно вршење на стопанска дејност — по стапка од 0,50%;

— придонес од личен доход од самостојно вршење на нестопанска дејност — по стапка од 0,50%.

Член 3

Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од објавувањето во „Службен гласник на општината Крушево“, а ќе се применува од 1. февруари 1977 година.

Член 4

По еден примерок од оваа одлука да се достави до СОК, Општинската управа за приходи и членовите на Заедницата.

Бр. 02-2/1

1 февруари 1977 година

Крушево

Претседател,
Димитар Михајлоски, с. р.

ЗАЕДНИЦА НА СТАНУВАЊЕТО — ВИНИЦА

111.

Врз основа на член 5 став 1 точка 8 од Законот за самоуправните интересни заедници на станувањето („Службен весник на СРМ“, бр. 49/74) и член 9 став 1 точка 5 од Статутот на Заедницата на станувањето — Виница, Собранието на СИЗС — Виница, на својата редовна седница одржана на 24 јануари 1977 година, донесе

О Д Л У К А

ЗА ВИСИНАТА НА СТАПКАТА НА ПРИДОНЕСОТ
ЗА СТАНБЕНА ИЗГРАДБА

Член 1

Основните организации на здружен труд и другите самоуправни организации од областа на стопанството, вклучувајќи ги и организациите на здружениот труд регистрирани како установи, распоредени во областите од 1—8 од Номенклатурата за распоредување на стопанските и другите организации и државни органи по дејности, ќе издвојуваат придонес за станбена изградба од доходот по стапка од 4⁰/о.

Член 2

Основица за пресметување и плаќање на придонесот од претходниот член е остварениот доход, намален за пресметаните законски и договорни обврски, освен данокот на доход.

Член 3

Обврзници на придонесот од личен доход се работниците што остваруваат личен доход од работен однос, освен работниците од член 1 на оваа одлука кои ќе издвојуваат придонес за станбена изградба од 4⁰/о од исплатениот личен доход на бруто износот.

Член 4

Основица за пресметување на придонесот на личниот доход на работниците вработени кај работни луѓе што работат со средства на трудот во сопственост на граѓаните и користат дополнителен труд на други лица, е бруто личниот доход на работниците.

Член 5

Обврзник на придонесот за станбена изградба е Заедницата на пензиското и инвалидското осигурување на СРМ за пензионерите и корисниците на правата од пензиско и инвалидско осигурување.

Основица за пресметување на придонесот од претходниот став е месечната пензија.

Член 6

Пресметувањето и уплатувањето на придонесите од доходот се врши според прописите за данокот на доход на основните организации на здружениот труд, а личниот доход според прописите на даноките на граѓаните.

Член 7

Во Заедницата може да се здружат и други средства што ги издвојуваат работниците во основните организации на здружен труд и другите самоуправни организации и заедници, под услови што ќе се утврдат со самоуправна спогодба и општествен договор.

Член 8

Заедницата на станувањето здружува дел од средствата насочени за позабрзано решавање на станбените проблеми на учесниците во НОВ. Висината и начинот на користењето на средствата од претходниот став ќе се определат со Општествениот договор што ќе го склучат Заедницата на станувањето, Извршниот совет на Собранието на СРМ, Одборот на Сојузот на здруженијата на борците од НОВ на Македонија.

Член 9

Придонесот што ќе се собере по оваа одлука ќе биде наменет за станбена изградба, а ќе се распореди според критериумите на Собранието на СИЗС — Виница.

Член 10

Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се применува од 1 јануари 1977 година и ќе се објави во „Службен гласник на општината Виница“.

Бр. 02-5/1-6/1
1 февруари 1977 година
Виница

Претседател,
Славчо Симов Захаријев, с. р.

ЗАЕДНИЦА ЗА ОПШТЕСТВЕНА ЗАШТИТА НА
ДЕЦАТА — КРАТОВО

112.

Врз основа на член 60 точка 4 од Законот за прогласување на Законот за определени облици на општествена заштита на децата и за самоуправните интересни заедници за општествена заштита на децата („Службен весник на СРМ“, бр. 5/74), Собранието на Општинската самоуправна интересна заедница за општествена заштита на децата — Кратово, на седницата одржана на 30 декември 1976 година, донесе

О Д Л У К А

ЗА УТВРДУВАЊЕ СТАПКАТА НА ПРИДОНЕСОТ
ОД ЛИЧЕН ДОХОД НА ОПШТИНСКАТА САМОУПРАВНА ИНТЕРЕСНА ЗАЕДНИЦА ЗА ОПШТЕСТВЕНА ЗАШТИТА НА ДЕЦАТА, ЗА 1977 ГОДИНА

I

Стапката на придонесот од личен доход на Општинската самоуправна интересна заедница за општествена заштита на децата, за 1977 година се утврдува на 0,50⁰/о од пропишаните основици со член 67 од Законот за определени облици на општествена заштита на децата и за самоуправните интересни заедници за општествена заштита на децата.

II

Оваа одлука влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на СРМ“, а ќе се применува од 1 јануари 1977 година.

Бр. 06-16
30 декември 1976 година
Кратово

Претседател,

Огласен дел

СУДСКИ ОГЛАСИ

ОКРУЖЕН СУД ВО СКОПЈЕ

При Окружниот суд во Скопје се води постапка за развод на брак по правната работа на тужителот Салие Рахмановска, ул. „1192“ бр. 8-а, против тужениот Џеват Рахмановски од Скопје, сега со непозната адреса.

Се повикува тужениот Џеват Рахмановски, да се јави во судот, или да ја соопшти својата сегашна адреса во рок од 15 дена од објавувањето на огласот. По истекот на овој рок, во колку тужениот не се јави, ќе му биде определен привремен старател кој ќе го застапува во предметниот спор.

Од Окружниот суд во Скопје, П. бр. 2497/76. (16)

Пред Окружниот суд во Скопје е заведен спор за развод на брак од тужителката Хаџибулиќ Тодорова Милка од Скопје, против тужениот Хаџибулиќ Авдо од Скопје, сега на работа во Франција со непозната адреса.

Се повикува тужениот Хаџибулиќ Авдо да се јави во овој суд или да ја достави својата адреса во рок од 30 дена од објавувањето на овој оглас. Во спротивно судот ќе му определи старател кој ќе го застапува до окончавањето на спорот.

Од Окружниот суд во Скопје, П. бр. 2499/76 год. (17)

Пред Окружниот суд во Скопје е заведен спор за развод на брак по тужбата на тужителката Еленац Митровска од Скопје, ул. „983“ бр. 64, сега ул. „Стрезова“ бр. 26-6, против тужениот Александар Митровски од Скопје, со непозната адреса.

Се повикува тужениот Александар Митровски да се јави во судот и ја достави својата точна адреса во рок од 30 дена по објавувањето на овој оглас. Во спротивно ќе му биде одреден старател во смисла на член 77 од ЗПП, кој ќе ги застапува неговите интереси до окончавањето на спорот.

Од Окружниот суд во Скопје, П. бр. 2626/76 год. (20)

Пред Окружниот суд во Скопје е заведен спор за развод на брак по тужбата на Стојан Димитриев од Скопје против тужената Марија Димитриева од Скопје, сега со непознато место на живеење.

Се повикува тужената Марија Димитриева во рок од 30 дена да се јави во судот или да ја достави својата сегашна адреса. Доколку во одредениот рок од 30 дена не се јави или не ја достави својата точна адреса ќе ѝ биде поставен старател кој ќе ја застапува во спорот за развод на брак.

Од Окружниот суд во Скопје, П. бр. 2583/76 година. (21)

ОПШТИНСКИ СУД ВО ТЕТОВО

Пред Општинскиот суд во Тетово заведена е тужба за поништување на договор за поклон од страна на тужителката Фатиме, вд. на Ејуп Зендели од село Челопек, против тужениот Шабан Зендели од село Челопек, а сега со непозната адреса. Вредност 5.000 н. динари.

Се повикува тужениот Шабан Реџеп Зендели од село Челопек, а сега со непозната адреса во Германија, да се јави во Општинскиот суд во Тетово и да ја достави својата адреса или да определи свој полномошник кој ќе ги застапува неговите интереси во спорот и тоа во рок од 30 дена по објавувањето на огласот. Во колку тоа не го стори во определениот рок, ќе му биде поставен привремен старател.

Од Општинскиот суд во Тетово, П. бр. 1014/76 година. (14)

Пред Општинскиот суд во Тетово заведена е тужба за законска издршка од страна на тужителите Десанка Блажева Стојановска за себе и како законски застапник на Зоран Стојанов Стојановски од Тетово, ул. „Благоја Тоска“ бр. 100, против тужениот Стојан Борков Стојановски од Тетово, ул. „Благоја Тоска“ бр. 100, а сега со непозната адреса во Германија. Вредност 3.000,00 динари.

Се повикува тужениот Стојан Борков Стојановски од Тетово, а сега со непозната адреса во Германија, да се јави во Општинскиот суд во Тетово и да достави своја адреса или да определи свој полномошник кој ќе ги застапува неговите интереси во спорот и тоа во рок од 30 дена по објавувањето на огласот. Во колку тоа не го стори во определениот рок, ќе му биде поставен привремен старател.

Од Општинскиот суд во Тетово, П. бр. 926/76 година. (15)

Пред Општинскиот суд во Тетово се води спор за надомест на штета по тужбата на тужителот Ибиши Иљазов Али од село Шипковица, против тужениот Јунузи Хисманов Хамид од село Шипковица, Тетовско, а времено со непозната адреса. Вредност на спорот 46.000,00 динари.

Се повикува тужениот Јунузи Хисманов Хамид од село Шипковица да се јави на Општинскиот суд во Тетово или пак да означи свој полномошник. Горното да го стори во рок од 30 дена од објавувањето на огласот, а во спротивно ќе му биде поставен привремен старател.

Од Општинскиот суд во Тетово, П. бр. 818/76. (18)

Пред овој суд се води граѓанска парница од страна на Трговското претпријатие „Гремех“ од Љубљана, против Јусуфи Абдулмеџит од село Нераште, поради долг, вредност 6.311,40 нови динари.

Бидејќи тужениот Јусуфи Абдулмеџит од село Нераште се наоѓа на временна работа во Данска со непозната адреса, се повикува во рок од месец дена, сметано од објавувањето на огласот, да се јави пред Општинскиот суд во Тетово, како и се повикува секое лице кое нешто знае каде се наоѓа тужениот да го извести судот.

Од Општинскиот суд во Тетово, П. бр. 1023/76. (19)

КОНКУРСИ

СОВЕТОТ НА ЗЕМЈОДЕЛСКИОТ ФАКУЛТЕТ — СКОПЈЕ

распишува

КОНКУРС

за избор на следното работно место:

— Еден наставник во звањето доцент по предметот фуражно производство

Кандидатите треба да ги исполнуваат условите пропишани со Законот за високото образование на СРМ.

Пријавите се поднесуваат до Деканатот на Земјоделскиот факултет во Скопје.

Кон пријавата кандидатите треба да приложат диплома, куса биографија, список на стручни и научни трудови и по еден примерок од самите трудови.

Пријавата, кусата биографија и списокот на стручните и научните трудови се поднесуваат во четири примероци.

Рок за пријавување е 15 дена од денот на објавувањето на конкурсот.

Некомплетни документи нема да се земаат предвид при разгледувањето. (18)

СОВЕТОТ НА ЕКОНОМСКИОТ ФАКУЛТЕТ — СКОПЈЕ

р а с п и ш у в а

КОНКУРС

за избор на:

- 1) Наставници (во сите звања) во постојан работен однос по предметите
 - а) банкарство и банкарско работење,
 - б) политичка економија II.
2. За соработници:
 - а) во звање помлад асистент на група предмети по филозофија и социологија во постојан работен однос,
 - б) во звање лектор по англиски јазик во дополнителен работен однос.

Условите за избор се определени во Законот за високото образование и Статутот на Факултетот

Пријавите се поднесуваат во Секретаријатот на Факултетот во рок од 30 дена од денот на објавувањето на конкурсот. (19)

Конкурсната комисија на Работната организација „ДРВОДЕКОР“ — СКОПЈЕ

р а с п и ш у в а

КОНКУРС

за пополнување на раководното работно место:
— Раководител на стопанско-сметководен сектор.

Покрај општите услови предвидени со Законот за меѓусебните односи на работниците во здружениот труд, кандидатот треба да ги исполнува и следните услови:

- да има завршено виша економска школа, со работно искуство за самостојно водење на книговодство во стопанството — над 5 год.;
- да има завршено средно економско училиште, со работно искуство за самостојно водење на книговодство во стопанството — над 10 години.

Со молбата (пријавата) по конкурсот кандидатот треба да поднесе:

- доказ за стручна подготовка;
- доказ за работно искуство во структурата;
- уверение дека не е под истрага и
- уверение дека не е осудуван за кривични дела.

Конкурсот останува отворен 15 дена од денот на објавувањето во „Службен весник на СРМ“.

Изборот ќе се изврши во рок од 7 дена по завршување на конкурсот.

Некомплетираните и неблаговремено доставените пријави нема да се земаат предвид за разгледување.

Пријавите се поднесуваат до конкурсната комисија на Работничкиот совет на „ДРВОДЕКОР“, ул. „28“ бр. 1 — Скопје, тел. 39-701. (20)

Собранието на општината Струга

р а с п и ш у в а

КОНКУРС

за пополнување на работното место:

— Началник на Одделението за инспекциски работи.

УСЛОВИ:

- економски факултет I степен,
- работен стаж — 10 години во структурата,
- да поседува морално-политички квалитети.

Со молбата кандидатот треба да поднесе:

- доказ за стручна спрема и стаж,
- уверение дека не е осудуван,
- уверение дека не е под истрага,
- лекарско уверение.

Предност имаат кандидатите кои работеле на инспекциски работи.

Рок за поднесување на документите е 15 дена од објавувањето (21)

Трговското претпријатие на големо и мало „Разнокооп“ — Скопје

р а с п и ш у в а

КОНКУРС

за пополнување на работното место раководител на секторот за малопродажба

Услови:

Покрај општите услови предвидени со Законот за здружениот труд, кандидатот треба да ги исполнува и следните посебни услови:

- да има висока, виша или средна стручна спрема комерцијален или економски смер и најмалку 4 години работно искуство на соодветно работно место;
- да поседува морално-политички квалитети и да има стручна и организациона способност;
- да не е осудуван и да не е под истрага за кривични дела од непријателска дејност или стопански криминал.

Молбите со непотполна документација нема да бидат земени во предвид.

Конкурсот трае 15 дена од денот на објавувањето.

Врз основа на член 96 и член 112 од Законот за високото образование на СРМ („Службен весник на СРМ“ бр. 49/74), Советот на Високата музичка школа во Скопје

р а с п и ш у в а

КОНКУРС

За избор — преизбор на наставници и уметнички соработници — Корепетитори на ВМШ и тоа:

I. За музичките оддели:

1. Еден наставник во сите звања на неодредено работно време по предметот Виолина — преизбор;
2. Еден наставник во сите звања на неодредено работно време по предметот Пијано на III оддел;
3. Еден наставник во сите звања на неодредено работно време по предметите: Пијано (III оддел.) и Методика на клавијарската настава;
4. Двајца наставника во сите звања во постојан работен однос за предметот Пијано (на I, II, и VI оддел) — избор;
5. Еден постојан наставник во сите звања на неодредено работно време за предметите: Пијано и читање вокални партитури (I, II, и VI оддел) избор;
6. Еден наставник во сите звања на неодредено работно време по предметите: Композиција со оркестрација и аранжирање;
7. Еден корепетитор во постојан работен однос — преизбор.

II. На Одделот за драмски актери:

1. Еден наставник во сите звања во постојан работен однос за предметот Техника на говорот — избор.

Кандидатите треба да ги исполнуваат условите од Законот за високото образование на СРМ. Покрај пријавата, таксирана со два динари таксена марка, кандидатите поднесуваат диплома за завршен факултет, академија односно висока музичка школа и кратка биографија.

Предимство имаат кандидати со објавени научни или стручни трудови, уметничка и педагошка дејност од својата специјалност.

Молбите со потребните документи се поднесуваат до Секретаријатот на Високата музичка школа во рок од 15 дена од денот на објавувањето на конкурсот. (24)

Основната организација на здружениот труд Товарен сообраќај во состав на Работната организација Автотранспортно претпријатие за превоз на патници и стока во земјата и странство „Пролетер“ — Скопје

р а с п и ш у в а

К О Н К У Р С

за избор на директор на ООЗТ Товарен сообраќај
Услови.

Покрај општите услови утврдени со закон, кандидатите за работното место, треба да ги исполнуваат и следните посебни услови:

- да имаат над 5 години работно искуство во организација на здружен труд од областа на сообраќајот, од кои најмалку 3 години на раководно работно место во организација на здружен труд од областа на сообраќајот, а од школска спрема да се дипломирани економисти, сообраќајни инженери или да имаат завршено виша сообраќајна школа, односно прв степен на сообраќаен факултет;
- да се морално-политички подобни и со проверени организаторски способности.

Предност имаат кандидатите што работеле на одржување на возила или што работеле во изработка на техничко-експлоатациони нормативни акти.

Со молбите кандидатите да ги достават и следните документи: заверен препис од дипломата; потврда за работно искуство во која посебно да биде содржано работното искуство на раководното работно место кое се пополнува, односно пополнувало по пат на конкурс и подлежи или подлежувало на реизбор; уверение за неосудуваност; уверение дека не се води истрага и лекарско уверение.

Конкурсот трае 15 дена сметано од денот на објавувањето во весник.

Некомплетираните молби со соодветните документи нема да се земаат во разгледување.

Молбите се поднесуваат со непосредно предавање во архивата на Работната организација или пак преку пошта со препорачана достава со назнака „До Автотранспортно претпријатие „Пролетер“ — Скопје, — ООЗТ Товарен сообраќај, за Конкурсната комисија“. (25)

С Л У Ж Б Е Н А О Б Ј А В А

Врз основа на членот 30 од Општествениот договор за заедничките основи на самоуправното уредување на односите во стекнувањето и распоредувањето на доходот и распределбата на средствата за личните доходи во СР Македонија („Службен весник на СРМ“ бр. 41/75), Републичкиот завод за статистика го утврдува и објавува следниот податок:

- Просечниот месечен нето личен доход исплатен во стопанството на Републиката за 1976 година изнесува 2.873 динари.

РЕПУБЛИЧКИ ЗАВОД ЗА СТАТИСТИКА

СОДРЖИНА

Страна

39. Одлука за помилување на осудени лица	121
40. Одлука за изменување на Одлуката за утврдување на износот на средствата што деловните банки се должни да ги држат во обврзници на Федерацијата издадени во 1976 година — — — — —	121
41. Решение за повторно именување помошник на републичкиот секретар за труд	121
42. Решение за утврдување на орган за внатрешни работи за вршење анализа на крв или анализа на крв и урина заради утврдување на алкохолизираноста на возач или друг учесник во сообраќајот — —	121
43. Правилник за посебните услови за прием на работа во службата за обезбедување, вооружувањето, униформата и посебните ознаки на униформата на работниците во службата за обезбедување — — — —	122
44. Упатство за употреба на огнено оружје и други средства на присилба во вршењето на работите на службата за обезбедување	124
45. Одлука на Уставниот суд на Македонија, У. бр. 45/76 од 29 декември 1976 година	126
46. Одлука на Уставниот суд на Македонија, У. бр. 55/76 од 29 декември 1976 година	128
47. Одлука на Уставниот суд на Македонија, У. бр. 74/76 од 29 декември 1976 година	129
48. Одлука на Уставниот суд на Македонија, У. бр. 94/76 од 20 јануари 1977 година —	130
Општи акти на самоуправните интересни заедници	
106. Одлука за постојаните износи на придонесите за здравственото осигурување на одделните категории лица надвор од работен однос осигурени по Законот за здравственото осигурување и задолжителните видови на здравствена заштита на населението — — — — —	130
107. Одлука за определување на стапката на придонесот за вработување за 1977 година	131
108. Одлука за воведување на придонеси за култура во општината Кавадарци во 1977 година — — — — —	132
109. Одлука за утврдување на стапките во финансирањето на Интересната заедница за социјална заштита — Кавадарци	132
110. Одлука за утврдување стапките на придонесите по кои Заедницата ги остварува своите приходи од личните доходи на работниците и другите работни луѓе и доходот на ООЗТ на територијата на општината Крушево — — — — —	132
111. Одлука за висината на стапката на придонесот за станбена изградба — — —	133
112. Одлука за утврдување стапката на придонесот од личен доход на Општинската самоуправна интересна заедница за општествена заштита на децата, за 1977 година — — — — —	133